

[Ivar Nørgaard]

Vil regeringen sørge for, at formuleringen om EF-Parlamentets initiativret bliver bragt i overensstemmelse med det danske forslag, således at et flertal af Parlamentet kan pålægge Kommissionen at udarbejde direktivforslag? I formandskabets tekst står der, at man kan anmode om det, men det kan man jo allerede i dag. Det har jo kun betydning, hvis man også kan pålægge Kommissionen det, og derfor spørger jeg regeringen: Finder regeringen, at det er rimeligt at bruge det danske ord lov om de rammebeslutninger, som EF-Parlamentet ifølge formandskabets tekst nu skulle blive givet vetoret til? Hvem skal udfylde de rammer, som disse rammetekster, der kaldes love, er udtryk for? Er det Kommissionen, eller er det Rådet? Vi mener, at man bør gå imod forslaget om disse rammebeslutninger som lov, og vi mener i hvert fald slet ikke, at Kommissionen skal have myndighed til at udfylde dem.

Hvad er regeringens holdning til sammenkædningen af EF's udenrigs- og sikkerhedspolitik med Vestunionen og den foreslåede opbygning af arbejdsdelingen? Vi forstår, at udenrigsministeren tillægger Vestunionen en stor rolle, men hvad mener udenrigsministeren om den foreslåede sammenkædning?

Hvis tankerne om implementeringen af konkrete områder af udenrigs- og sikkerhedspolitikken med enstemmighed kan besluttes overført til flertalsafgørelser, hvad er da kriterierne for sådanne områder? Vi ønsker, at enstemmighedsprincippet opretholdes under alle forhold, men vi forstår på formandskabets traktattekst, at der er forslag om, at implementeringen kan overflyttes til flertalsafgørelser, og det vil jeg gerne høre ministerens bedømmelse af.

For Socialdemokratiet er det helt afgørende, at den økonomiske union bliver ledsaget af en økologisk union, med andre ord at miljøpolitikken får samme centrale placering i EF-samarbejdet som den økonomiske politik. Vi lægger derfor afgørende vægt på, at regeringskonferencerne beslutter, at der kan vedtages minimumsstandarder på miljøområdet med flertalsbeslutninger.

Også den sociale dimension tillægger vi afgørende betydning, og vi regner med, at der kan opnås enighed om tekster, som giver mulighed for minimumsbestemmelser ved flertalsafstemninger, uden at man dermed forringer de nationale arbejdsmarkedsorganisationers mulighed

for at indgå overenskomster. Jeg vil gerne spørge, om regeringen er enig med os i denne holdning.

Vedrørende ØMU, som efter det foreliggende skal indarbejdes i Romtraktatens tekster, er der især to forhold, vi tillægger afgørende vægt: For det første at beskæftigelsessynspunktet mindst sidestilles med hensynet til prisstabilitet, for det andet at det overlades til de enkelte lande selv at afgøre, hvornår de ønsker at indtræde i et ufravigeligt fastlåst kursforhold.

Det er også svar på hr. Gades spørgsmål til mig for kort tid siden om, hvad vi mente om tidsfrister. For så vidt har vi ikke noget imod, at der opstilles tidsfrister, men det skal være sådan, at det på det tidspunkt, hvor en frist indtræder, overlades til de enkelte lande selv at afgøre, om de på det tidspunkt ønsker at indtræde, altså ønsker at gå over til ECU'en.

En meningsundersøgelse for nylig har vist, at der i den danske befolkning hersker stor usikkerhed vedrørende unionsspørgsmålene, og at der på nuværende tidspunkt er en overvejende stemning imod unionsplanerne. Selve begrebet union bekommer bestemt ikke os danskere vel. Hvordan holdningen vil blive ved en folkeafstemning, beror selvfølgelig først og fremmest på, hvad indholdet bliver i de tekster, som regeringskonferencerne bliver enige om. Først når regeringerne har underskrevet traktatudkastene, så disse udkast er klar til ratifikation, kender vi det præcise indhold. Det bliver, som udenrigsministeren også sagde, formentlig omkring december dette år, men allerede ved afslutningen af det luxembourgske formandskab i juni måned skulle vi kende langt det meste af indholdet.

Det er værd at understrege, at indtil december har dette Ting og regeringen stadig en afgørende indflydelse på indholdet. Det skal jo nemlig vedtages med enstemmighed, og dette Ting er altså også afgørende for, om det kan vedtages. Derfor er debatten i dag vigtig, og den burde derfor heller ikke have fundet sted på dette urimelige tidspunkt af døgnet. Og derfor er det vigtigt, at regeringen står fast på de danske synspunkter.

Når traktatteksten er færdig, skal vi her i Folketinget afgøre, om vi vil ratificere den. Bliver der flertal for ratifikation, skal den endelige beslutning træffes ved en folkeafstemning. Det er overordentlig vigtigt, at der bliver givet fornø-